

[Forsvarsministeren.]

til Københavns Luftforsvar til et samlet Beløb af 3,6 Mill. Kr., fordelt paa 5 Aar.

Hvor meget det ærede Medlem mener, at vi kunde have sparet ved at følge Venstres Forslag om 3,6 Mill. Kr., fordelt paa 5 Aar, er der vist Grund til at anstille Betragtninger over, men særlig langvarige behøver de ikke at være for at se, hvor fuldkommen uden Grundlag det ærede Medlems Udtalelse her har været.

Det var alt, hvad der var, vil jeg gøre det ærede Medlem Hr. Krag opmærksom paa; der var ikke noget til Torpedobaade eller noget andet af den Art, der var ikke foreslaaet en rød Øre mere, end Regeringen havde foreslaaet til Søværnet.

Derfor maa jeg sige, at det ærede Medlem er kommet meget galt af Sted med at ville fremstille Venstre som et forudseende Parti, der vilde have bragt os i en ganske anden gunstigere Situation, hvis vi blot havde fulgt dette Parti. Nej, er der nogen, der ikke kan sige, at det vilde have været bedre, hvis vi havde fulgt et af Oppositionspartierne, er det i alt Fald Partiet Venstre; de havde intet Forslag og har derfor intet at prale med i dette Øjeblik.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er det ærede Medlem Hr. Krag's Udtalelser, der giver mig Anledning til at fremsætte et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem berømmer Kanslergadeforliget med Henblik paa Kronenedskæringen, som gav Eksporterhvervene en vis Vind i Sejlene. Det kan man mene om, hvad man vil, men samtidig med at det skete, er det i hvert Fald givet, at Budgettet automatisk maatte stige, for naar Kronen bliver mindre, bliver der Brug for flere af dem, og det blev der ogsaa.

Maa jeg i øvrigt om Kanslergadeforliget sige, at der kan ingen Tvivl være om, at ved dette Forlig fik man Socialloven, og Socialloven er Baggrunden for — vi kunde fristes til at sige den væsentligste Del af de Udgifter, vi har paa Statsbudgettet. Jeg maa altsaa hævde, at det, der blev foretaget i 1932, automatisk underbyggede det, at Beløbene voksede, og at vor Statsgæld voksede, navnlig den Statsgæld, som er i udenlandsk Valuta.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Krag: I Øjeblikket ønsker vi ikke nogen Hjælp til Landbruget, men samtidig siger det

ærede Medlem: Vi ønsker en Sterling til 22,40. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup talte om, at disse Forslag er Udtryk for, at Kronens Værdi falder, og at der derfor ikke kommer Deflation, men det modsatte. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Krag: Kronen i 22,40, er det ikke en Kronenedskæring? Tror det ærede Medlem, man kan foregøgle nogen som helst, at det ikke er det? Man kan i alt Fald være sikker paa, at den Dag, der skal betales Dollarrenter, mærkes Kronenedskæringen; og man kan være fuldkommen sikker paa, at i mange andre Henseender er det en Kronenedskæring, det, som Partiet Venstre vil. Det er godt nok at sige, at de vil ikke have noget til Landbruget, men de vil faktisk have en Kronenedskæring.

Første Næstformand (Vanggaard): Jeg henstiller, at man bestræber sig for at afslutte Forhandlingerne, da Ministeren mener, at det har særdeles Interesse for Erhvervslevet, at Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen fremmes,

Krag: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaard's sidste Bemærkning skal jeg indskrænke mig til at sige, at det, som vi har krævet for Landbruget, det var Opretholdelsen af den Overenskomst, som vi i Kanslergadeforliget sluttede med den daværende, for saa vidt ogsaa med den nuværende Regering. Havde man opretholdt denne Tilstand, saa havde det Landbrugsproblem, der foreligger i dette Øjeblik, overhovedet ikke eksisteret, og derfor kan jeg med Rette sige, at det, som vi har krævet, var Retfærd over for Landbruget og ikke Understøttelse, og heller ikke Landbruget selv har nogen Sinde hos den nuværende Regering eller hos nogen Regering krævet Understøttelse.

Naar den højtærede Finansminister siger, at de finansielle Problemer nu er skabt af Krigen, saa er det til en vis Grad rigtigt, der er opstaaet finansielle Problemer som Følge af Krigen, men de er saa vanskeligt løselige eller for saa vidt uløselige uden at trykke Befolkningen i Knæ som Konsekvens af den Politik, som den højtærede Finansminister har ført i Fredstid gennem 11 Aar — han og hans Forgængere.

Den højtærede Minister siger: Befolkningens Indtægter er vokset. Ja, men det kan da ikke tvinge en Finansminister til at sige: Død og Pine, nu er Befolkningens Indtægter vokset med 10 pCt., saa maa jeg